

ERNEST CLINE

BAŞLAT

READY
PLAYER
TWO

İki dünya da tehlikede.
Yeni yarışmaya hazır mısınız?

DE
X

DEX TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Başlat: Ready Player One

Armada

BAŞLAT: READY PLAYER TWO

Orijinal adı: Ready Player Two

© 2020, Dark All Day, Inc.

Yazan: Ernest Cline

Çeviren: Asena Çakmak Özdemir

Yayıma hazırlayan: Senem Kale

Türkçe yayın hakları: © 2022 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.

1. baskı / Ekim 2022 / ISBN 978-625-8021-83-7

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Gökçen Yanlı Atmaca

Sayfa uygulama: Yasemin Çatal

Baskı: Ana Basın Yayın Gıda İnşaat San. ve Tic. A.Ş.

Mahmutbey Mah. Devekaldrımı Cad. 2622 Sk.

Güven İş Merkezi, No: 6/13 Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 446 05 99

Sertifika No: 52729

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

ERNEST CLINE

BAŞLAT

**READY
PLAYER
TWO**

Çeviren: Asena Çakmak Özdemir

**DE
X**

*Maureen O'Keefe Cline ile
adaşı Maureen O'Keefe Aptowicz için*

Ara Sahne

Halliday'in yarışmasını kazandıktan sonra tam dokuz gün çevrimdışı kaldım; yeni rekorum.

Nihayet OASIS hesabıma giriş yaptığımda Ohio, Columbus'taki GSS gökdeleninin en üst katındaki yeni köşe ofisime oturup şirketin yeni sahiplerinden biri olarak işe koyulmaya hazırlandım. Diğer üçü hâlâ dünyanın farklı köşelerindeydi. Shoto GSS'in Hokkaido bölgesindeki operasyonları devralmak üzere evine, Japonya'ya gitmişti. Aech, ataları oralı olduğundan hayatı boyu gitme hayalleri kurduğu Senegal'de uzun tatilinin tadını çıkarıyordu. Samantha ise eşyalarını toplayıp büyükannesi Evelyn'le vedalaşmak üzere Vancouver'a uçmuştu. Columbus'a dört gün sonra gelecekti ama bana daha bir ömür varmış gibi geliyordu. Buluşacağımız güne kadar kafamı dağıtacak bir şeyler bulmam gerekiyordu, ben de yeniden OASIS'e girip avatarımın yeni süper kullanıcı yeteneklerini bir deneyeyim dedim.

En üst model, yepyeni bir OASIS donanımı olan Habashaw OIR-9400'e çıkıp vizörümle dokunsal eldivenlerimi takarak giriş sekansını başlattım. Avatarım hesabımdan son çıkış yaptığım yer Chthonia gezegeninde, Anorak'ın Kalesi'nin kapıları dışında belirdi. Tahmin ettiğim gibi binlerce avatar oraya toplanmış, sabırla ortaya çıkmamı bekliyordu. Haber başlıklarına göre kimileri, Altılılar'a karşı verdiğimiz epik mücadelenin sonrasında onları yeniden canlandırdığımdan bu yana hafta boyu orada kamp kurmuşlardı.

Savaş bittikten birkaç saat sonra GSS'nin yeni sahiplerinden biri olarak yaptığım ilk resmi iş, yöneticilerimize o kahraman kullanıcı

cların avatarlarıyla birlikte kaybettikleri tüm eşyaları, kredileri, güç seviyelerini geri getirme izni vermek oldu. Yardımlarına bari bu şekilde karşılık verelim diye düşünmüştüm; Samantha, Aech ve Shoto da kabul etmişti. Şirketin yeni ortakları olarak oybirliğiyle aldığımız ilk karar olmuştu.

Yakınımdaki avatarlar beni görür görmez olduğum yere koşarak dört koldan etrafımı kuşattılar. İzdihamın içinde kalmamak için kendimi kaleye, Anorak'ın çalışma odasına ışınladım; burası kalenin en yüksek kulesinde Anorak'ın Cüppesi sayesinde tek başıma girebildiğim bir odaydı. Obsidiyen siyahı kıyafet avatarıma bir zamanlar Halliday'in avatarının sahip olduğu tanrısal güçleri veriyordu.

Dağınık odaya şöyle bir baktım. Daha bir hafta önce, burada Anorak bana Halliday'in yarışmasını kazandığımı ve hayatımın sonsuza dek değiştiğini söylemişti.

Gözlerim duvarda asılı siyah ejderha resmine takıldı. Altında da üzerinde mücevher kaplı kadehin durduğu ihtişamlı, kristal bir kaide vardı. Kadehte de yıllarca aradığım nesne oturuyordu: Halliday'in gümüş Paskalya yumurtası.

Yanına gidip hayran hayran bakarken tuhaf bir şey fark ettim: yumurtanın pırl pırl yüzünde yer alan bir yazı. Dokuz gün önce son gördüğümde kesinlikle orada olmayan bir yazı.

Bu odaya başka avatar giremezdi. Dolayısıyla kimse gelip yumurtayı kurcalamış olamazdı. Geriye o yazının oraya gelmesini sağlayacak tek bir yol kalıyordu. Yazının yumurtanın üstünde belirmesini bizzat Halliday programlamıştı. Anorak bana cüppesini verdikten hemen sonra olmuştu; dikkatim onu fark edemeyecek kadar dağınıktı.

Eğilip yazıyı okudum: *GSS – 13. Kat – Kasa #42 – 8675309.*

Nabzım bir anda kulaklarımda güm güm atmaya başladı, derhal OASIS hesabımdan çıkıp donanımı alelacele çıkardım. Yeni ofisimden çıktığım gibi koridora koştum, gördüğüm ilk asansöre atladım. İçerideki altı GSS çalışanı göz teması kurmaktan kaçınıyordu. Hepsinin aklından geçeni tahmin edebiliyordum: *Al eski patronu vur yenisine.*

Hepsini başımla kibarca selamlayıp 13. katın düğmesine bastım. Telefonumdaki interaktif bina rehberine göre on üçüncü katta GSS arşivleri bulunuyordu. Halliday onları oraya koymayacaktı da ne yapacaktı... En sevdiği TV dizilerinden biri olan Max Headroom'da Ağ 23'ün gizli araştırma geliştirme laboratuvarı on üçüncü kattaydı. *The Thirteenth Floor* aynı zamanda *Matrix* ve *eXistenZ*'in hemen peşi sıra 1999'da yayınlanmış, sanal gerçeklikle ilgili eski bir bilim-kurgu filminin adıydı.

Asansörden çıktığımda güvenlik istasyonundaki silahlı muhafızlar hazır ola geçtiler. İçlerinden biri formalite icabı kimliğimi doğrulamak için retinalarımı tarayıp beni güvenlikten ve bir dizi zırlı kapıdan geçirerek ışıltılı aydınlatılmış, labirent gibi koridorlara soktu. Sonunda büyük bir odaya geldik, duvarları büyük boy kasalara benzeyen numaralandırılmış onlarca kapıyla kaplıydı.

Muhafıza teşekkür ederek gidebileceğini söyleyip kapılara bakmaya başladım. İşte buradaydı: 42 numara. Halliday'den bir başka şaka: En sevdiği kitaplardan biri olan *Otostopçunun Galaksi Rehberi* kitabında "hayat, evren ve her şeye dair nihai sorunun cevabı" 42 sayıydı.

Kendime nefes almayı telkin ederek birkaç saniye ayakta öylece durdum. Sonra da kasa kapısının yanındaki şifre alanına yumurtanın üstündeki yedi haneli sayıyı girdim: 8-6-7-5-3-0-9. Onurlu bir avcının hatırlatmakta hiç mi hiç zorluk çekmeyeceği bir kombinasyondur. *Jenny, I've got your number. I need to make you mine...**

Kilit pat diye açıldı ve kapı aralanırken kasanın küp biçimli içi görüldü; içeride büyük, gümüş renkli bir yumurta duruyordu. Anorak'ın çalışma odasındaki sanal yumurtanın birebir aynısıydı ama bunun üzerinde herhangi bir yazı yoktu.

Terli ellerimi bacaklarıma sildim, yumurtayı düşürmek istemiyordum, sonra da yumurtayı alıp odanın ortasındaki çelik masaya koydum. Yumurtanın altında ağırlık vardı, bu yüzden ta ki dümdüz durana dek hacıyatmaz gibi hafifçe sallandı. Yumurtayı daha

* İng. "Jenny numaran bende, benim olmana ihtiyacım var" anlamında. Tommy Tutone'un 867-5309 / *Jenny* adlı şarkısından. (yay.n.)

yakından incelemek üzere eğildiğimde yukarıya yakın bir yerde, yumurtanın tam kıvrımlı yüzeyinde oval biçimli küçük bir parmak izi okuyucusu gördüm. Başparmağımı bastırduğumda yumurta ikiye ayrılarak açıldı.

İçinde, mavi kadifeden kılıfına tastamam oturmuş bir tür başlık vardı.

Başlığı çıkarıp elime aldım. Cihazın, takan kişinin alnından ensesine doğru uzanan bölmeli yapısı, her bölmeye bağlı ardı ardına dizili on tane C biçimli metal halka vardı. Her halka boğumlu, çekilip ittirilebilir bölmelerden oluşuyor, her bölmenin alt kısmında da bir dizi algılayıcı yuvarlak taban bulunuyordu. Bu sayede tüm sensör dizilimi ayarlanabildiğinden başlık her boy ve şekildeki kafaya oturabilirdi. Başlığın altından uzunca bir fiber optik kablo uzanıyordu, kablonun ucunda da standart OASIS konsolu fişi vardı.

Göğüs kafesimde zonklayan kalbim şimdi resmen durmanın eşğine gelmişti. Bu, daha önce hiç görmediğim, fersah fersah gelişmiş teknolojiye bir tür OASIS yan donanımı olsa gerekti.

Yumurtadan kısa bir bipleme gelince dönüp yumurtaya baktım. Gözümün önünde kırmızı bir ışık yanıp sönerken ufak bir retina tarayıcısı kimliğimi ikinci defa doğruladı. Ardından yumurtanın açık duran kapağında küçük bir video ekranı açılarak birkaç saniye kadar GSS logosu görüldü, sonra da logonun yerini James Donovan Halliday'in kırışık yüzü aldı. Yaşına ve bir deri bir kemik kalmış hatlarına bakılırsa bu videoyu belli ki ölmeden kısa bir süre önce hazırlamıştı. Fakat bu haline rağmen *Anorak'ın Daveti'*nde olduğu gibi mesajı OASIS avatarıyla kaydetmemişti. Her nedense gerçekliğin acımasız, bağışlamaz ışığı altında kanlı canlı görünmeyi seçmişti.

"Şu an ellerinde tuttuğun bu cihaz OASIS Sinirsel Arayüzü (OASIS Neural Interface) ya da kısaca ONI." Kısaltmayı o-n-i olarak harf harf söyledi. "Kendisi dünyanın ilk tam işlevsel invaziv olmayan beyin-bilgisayar arayüzü. Sinyalleri doğrudan serebral kortekse ileterek OASIS kullanıcısının, avatarının sanal çevresini görmesini, duymasını, koklamasını, tatmasını ve hissetmesini sağlar.

Başlıktaki sensör dizisi aynı zamanda, başlığı takan kişinin beyin aktivitesini izleyip yorumlayarak OASIS avatarını tıpkı kendi fiziksel bedenleri gibi kontrol etmesine olanak tanır, bunun için avatarını düşünmesi yeterli.”

“Yok artık” diye fısıldadım.

“Bu daha başlangıç” dedi Halliday beni duymuş gibi. “ONI başlık ayrıca onu takan kişinin gerçek dünyadaki deneyimlerini kaydetmek amacıyla kullanılabilir. Beyinlerinin algıladığı tüm duyuşsal veriler sayısallaştırılarak başlığa bağlı bir harici veri sürücüsüne .oni (nokta o-n-i) dosya uzantısıyla depolanır.”

Halliday hafifçe gülümsedi.

“Diğer bir deyişle ONI diğer insanların hayatlarına ait anları yeniden yaşamamanızı sağlar. Dünyayı onların gözünden görmenizi, onların kulaklarından işitmenizi, onların burunlarından koklamanızı, onların dillerinden tatmanızı, onların teninden hissetmenizi sağlar.” Halliday başını sakince eğip kaldırdı. “ONI insanlığın bugüne dek icat ettiği en güçlü iletişim aracı. Bundan sonra başka bir tane icat etme ihtiyacı duyacağımızı hiç sanmıyorum.” Parmağıyla alınının ortasına vurdu. “Artık bunu o güzel kafalarımıza takabiliriz.”

Kelimeleri duymasına duyuyordum da bir türlü kavrayamıyordum. Halliday ciddi miydi? Yoksa bu kaydı yaparken hastalığının son evrelerine geldiğinden gerçeklikle bağı kopmuştu da hayallerde mi yaşıyordu? Tarif ettiği teknoloji hâlâ bilimkurgu malzemesiydi. Tamam, milyonlarca engelli insan görmek, duymak ya da felçli uzuvlarını hareket ettirebilmek için her gün beyin-bilgisayar arayüzü kullanıyordu. Ama bu tıbbi mucizeler hâlâ hastanın kafatasına delik açıp doğruca beynine implant ve elektrotlar yerleştirilerek yapılabilirdi.

İnsan beyninin her türlü duyuşsal deneyimini kaydedip yeniden oynatmayı ve/veya bunun simülasyonunu yaratmayı sağlayan beyin-bilgisayar başlığı kavramıysa anca Halliday’in sevdiği bilimkurgu romanları, dizileri ve filmlerinde vardı. Mesela *Neuromancer*’da William Gibson’ın hayal ettiği bir uyarım simülasyonu teknolojisi SimStim vardı. Halliday’in en sevdiği filmlerden

olan *Brainstorm* ile *Strange Days*'de de benzer bir deneyim kaydetme teknolojisi geçiyordu.

Şayet bu ONI, Halliday'in iddia ettiği her şeyi yapabiliyorsa kendisi bir kere daha imkânsız başarmış demektir. Salt irade ve beyin gücüyle uzun soluklu sonuçlara pek aldırmadan bir kez daha bilimkurguyu bilimsel gerçeğe dönüştürmüştü.

Halliday'in bu buluşu için seçtiği adı da merak etmiyor değilim. *Oni* sözcüğünün Japoncada cehennem çukurlarından çıkan boynuzlu dev şeytana verilen ad olduğunu bilecek kadar anime seyretmişim.

"ONI'nin yazılımı ve belgeleri kişisel OASIS hesabına e-posta olarak gönderildi" diye devam etti Halliday. "Başlığın çizimleriyle başka başlıklar üretmek için gerekli 3D yazıcı dosyaları da buna dahil."

Halliday sözüne devam etmeden önce durup kısa bir süre kameraya baktı.

"ONI'yi kendin denedikten sonra sanıyorum sen de aynı benim gibi bu buluşun insan varlığının doğasını kökten değiştireceğini fark edeceksin. İnsanlığa yardım edebileceği gibi her şeyi daha kötüye de götürebilir. Her şey zamanlamaya bakıyor galiba. Bu sebeple, bu işin kaderini vârisim olarak sana emanet ediyorum. Dünyaya ne zaman bu teknolojiye hazır olur ya da hazır olur mu buna artık sen karar vereceksin."

Kırılğan vücudu bir öksürük nöbetiyle sarsıldı. Sonra hırıltılı bir nefes alıp son bir kez daha konuştu.

"Karar vermek için istediğin kadar düşün" dedi. "Kimsenin seni aceleye getirmesine müsaade etme. Pandora'nın kutusu açıldı mı bir daha kapanmaz. O yüzden... akıllıca bir seçim yap."

Kameraya hafifçe el sallayarak veda etti. Bunun üzerine kayıt sona erdi ve ekranda VİDEO DOSYASI SİLİNDİ mesajı çıktı, hemen ardından ekran kendi kendini kapattı.

Uzunca bir süre orada öylece oturdum. Bu, bir tür ölüm sonrası yapılan şaka olabilir miydi? Çünkü başka türlü mantıklı gelmiyordu. ONI ciddi ciddi onun dediği her şeyi yapabiliyorsa bugüne

dek yapılmış en güçlü iletişim aracı olacak demektir. Neden gizli tutmuştu? Neden patentini alıp dünyaya açmamıştı?

Elimdeki başlığa yeniden baktım. Son sekiz yıldır bu kasada kitli bir halde sabırla onu bulmamı bekliyordu. Şimdi elimdeydi ve bana geriye yapacak tek şey bırakıyordu.

Başlığı yumurtaya koyup gerisini dönerek onu arşiv odasından çıkardım, planım son derece sakın ve ağırbaşlı adımlarla asansöre gitmekti. Ama birkaç saniyeye kalmadan kontrolüm buhar olup uçunca bacaklarım elverdiğince koşmaya başladım.

Aceleyle üst kata çıkarken yolda karşılaştığım çalışanlar karşılarında elinde dev bir gümüş yumurtayla Girişken Simülasyon Sistemleri'nin kutsal koridorlarında delicesine koşan, gözleri yuvalarından fırlamış bir patron görmüşlerdi.

* * *

Odama gittiğimde kapıyı kilitledim, perdeleri indirdim, masaüstü bilgisayarımın başına çöküp Halliday'in e-postayla gönderdiği ONI belgelerini okumaya başladım.

Samantha burada olmadığı için mutluydum. Eline beni ONI'yi denemekten vazgeçirme fırsatı vermek istemiyordum. Caydırma ya kalkar diye korkuyordum, çünkü denerse muhtemelen başarılı olurdu. (Son zamanlarda şunu anladım ki birine delicesine âşık olduğunuzda sizi her şeyi ikna edebilirdi.)

Böylesine tarihi bir fırsatı tepmezdim. Ayda yürüyen ilk insan olma şansını tepmekten farksızdı. Ayrıca ONI tehlikeli olacak diye de korkmuyordum. Başlığı kullanmak tehlikeli olsaydı Halliday beni uyarırdı. Sonuçta yarışmayı kazanıp onun tek vârisi olmuştum. Bana bir zarar gelsin istemezdi.

ONI'yi OASIS konsoluma takıp başlığı kafama geçirirken içimden bunu söyleyip duruyordum. Uzayıp kısalabilen halkalar otomatik olarak çekilirken cihaz halkaların üzerindeki sensör ve iletici pedleri kafatasımın kendine has şekline göre sertçe bastırdı. Metal bağlantılar sıkılaşıyorlar örneğin benzeyen cihaz kafatasıma kenetlendi, cihaz beynime bağlandığında üstündeki pedler artık

sağa sola kayıp yerinden çıkamazdı. ONI belgelerine göre cihaz çalışırken başlık zorla çıkarılırsa kullanıcının beyni ciddi zarar görebildiği gibi kullanıcı kalıcı komaya da girebilirdi. Titanyumla güçlendirilmiş güvenlik bantları böyle bu durum yaşanmasına engel oluyordu. Bu ufak ayrıntı beni germekten çok rahatlatmıştı. Sonuçta arabaya binmek de bir o kadar tehlikeli, emniyet kemerini bağlamazsan tabii...

ONI belgeleri başlıkta ani elektrik kesintisinin de kullanıcının beynine zarar vereceğini belirtiyordu, bu sebeple başlığa acil olarak hesaptan çıkış yapmaya yetecek süre güç sağlayacak ve başlık kullanımdayken kullanıcıyı yapay olarak oluşturulan uyku halinden güvenli bir şekilde uyandıracak dahili yedek pil yerleştirilmişti.

Yani merak edecek bir şey yoktu. Hem de hiç. Sadece dev bir metal örümcek kafama kenetlenip beynime bağlanacaktı, o kadar.

Odamın köşesindeki mavi kadife kanepeye uzanıp rahat bir uyku pozisyonu aldım. Sonra da derin bir nefes alarak her şeyi devreye soktum.

Önce saç derimde hafiften bir karıncalanma hissettim. ONI belgelerinde yazdığı üzere başlığın önce beynimin kendine özgü coğrafyasını haritalandırmak için bir tarama yapacağını biliyordum. Bu tarama işlemi gelecekte retina taraması yapmak yerine kimliğimi doğrulayabilmek amacıyla hesabıma kaydedilecekti. Elektronik bir kadın sesi parola cümlemi söylememi istedi. Ben de dikkatlice telaffuz ederek yavaşça söyledim: *Everybody wants to rule the world.**

Parola doğrulanınca başlığın önünden küçük bir artırılmış gerçeklik görüntüsü geçip sol gözüme bir monokl gibi oturdu. Birkaç paragraf yazı belirip önümde süzölmeye başlayarak görüş alanımın merkezine yerleşti.

Uyarı! Güvenlik sebebiyle OASIS Sinirsel Arayüzü başlığı bir kerede en fazla on iki saat kullanılabilir. Bu süre dolduğunda hesabınızdan otomatik olarak çıkış yapılacak ve ONI başlığınızı on iki

* İng. Herkes dünyaya hükmetmek ister, anlamında. Tears for Fears grubunun *Songs from the Big Chair* albümünde yer alan şarkısı. (ç.n.)

saat dinlenme süresi geçene dek yeniden kullanamayacaksınız. Bu zorunlu dinlenme sürecinde normal OASIS donanımını kullanmaya devam edebilirsiniz. ONI başlığınızın dahili güvenlik önlemlerini günlük limiti aşacak şekilde değiştirmek veya devre dışı bırakmak Aşırı Sinaptik Yükleme Sendromu'na ve kalıcı sinir dokusu travmasına yol açabilir. Girişken Simülasyon Sistemleri OASIS Sınırsal Arayüzü'nün yanlış kullanılmasından doğacak zararlardan sorumlu değildir.

Bu uyarıyı başlıkla ilgili belgelerde de görmüştüm ama Halliday'ın bunu giriş sekansına yerleştirmesine şaşırımdım. Belli ki ONI'yi sekiz yıl önce halka sunmak için gerekli hazırlıkları yapmıştı. Ama bunu hiç gerçekleştirmemiş, onun yerine ONI'nin varlığını kendiyile birlikte mezara götürmüştü. Ve o sır şimdi bana miras kalmıştı.

Uyarıyı birkaç kere okuduktan sonra cesaretimi topladım. Özellikle kalıcı beyin hasarı kısmı insanı huzursuz ediyordu ama kendimi kobay faresi gibi de hissetmiyordum. ONI belgelerine göre GSS, ONI başlıkla ilgili bir dizi bağımsız güvenlik testleri yapalı on yıldan fazla olmuştu, testlerin hepsi de kullanıcı günlük on iki saatlik süreyi aşmadığı müddetçe başlığı kullanmanın son derece güvenliği olduğu göstermişti. Başlığın üretici yazılımında yer alan yerleşik güvenlik özellikleri de bu kullanımın yerine getirilmesini sağlıyordu. Haliyle kendime bir kez daha kesinlikle endişe edecek bir şey olmadığını hatırlattım.

Uzanıp güvenlik uyarısı altındaki Kabul Et tuşuna bastım. Sistem hesabıma giriş işlemi tamamlayınca görüş alanımın ortasına bir metin belirdi.

Kimlik doğrulaması başarılı.

OASIS'e hoş geldin Parzival!

Hesaba Giriş Tamamlandı: 11:07:18 OST—1.25.2046

Oturum açma saati bilgisi yok olurken yerini üç kelimelik kısa bir mesaj aldı; gerçek dünyadan çıkıp sanal dünyaya girerken gördüğüm son şey.

Ama bu, her zaman görmeye alıştığım o üç kelime değildi. Gelecek tüm diğer ONI kullanıcıları gibi beni de Halliday'ın, onun yeni teknolojisini benimseyen ziyaretçileri karşılamak üzere oluşturduğu yeni mesaj karşıladı.

READY PLAYER TWO

**Dilediđin kiři olabileceđin
ve istediğin her şeyi
yapabileceđin sanal bir
eurendi Oasis.**

Yaratıcısı Halliday bir yarışma düzenlemiş ve
kazanana tüm servetini vaat etmişti.

Yarışmayı kazanan Wade, dünyanın en zengin,
en güçlü ve en mutlu adamlarından biri oldu.
Ama bir gün, yıllardır gizli kalmış bir sırrı keşfetti ve
bu keřif yepyeni bir yarıřma ile geldi.

şimdi Oasis, Wade'in hayal ettiđinden bile bin kat
daha harika ve bağımlılık yapıcı.

Artık Siren'in Yedi Parçası bulunmalı!

Ve beklenmedik, korkunç düşman haklanmalı!

**Sadece Ernest Cline'in dehasıyla yazabileceđi,
nostaljik ve fütüristik *Başlat: Ready Player Two*,
Steven Spielberg tarafından filme çekilen ve
milyonlarca hayran kitlesine sahip olan
Başlat: Ready Player One'dan
daha çılgın ve eğlenceli.**

Çeviren: Asena Çakmak Özdemir

QR kodu okununuz

Dijital fiyat etiketi

Sertifika no: 44919

ISBN 978-625-8021-83-7

9 786258 021837

DE
X